

רב חסדא ורבה בר רב הונא איקלעו לבי ריש גלותא,
אגניניהו רב נחמן בסוכה שנוייה מופלגין ממנה ארבעה,^{ספ}
אשתיקו ולא אמרו ליה ולא מידי.
אמר להו: הדור בהו רבנן משמעתייהו?
אמרו ליה: אנן שלוחי מצוה אנן ופטורין מן הסוכה.

אמר רב יהודה אמר שמואל:
מותר לישן בכילה בסוכה,
אף על פי שיש לה גג,
והוא שאינה גבוהה עשרה.

מיתבי (כאן ב:א):^{קסא}

הישן תחת המטה -^{קסב}

לא יצא ידי חובתו ! ?

הא תרגמה שמואל במטה גבוהה עשרה.

תא שמע:^{קסג}

הישן בכילה בסוכה -

לא יצא ידי חובתו ! ?

הכא במאי עסקינן ?

כשגבוהה עשרה.

תא שמע:

או שפירס על גבי קינופות -

פסולה ! ?

התם נמי דגביהי עשרה.

והא לא קתני הכי,

דתניא:

נקליטין - שנים,

וקינופות - ארבעה;

פירס על גבי קינופות - פסולה,

על גבי נקליטין - כשרה,

ובלבד שלא יהו^{קסד} נקליטין גבוהין מן המטה עשרה;

מכלל דקינופות, אף על פי שאין גבוהין עשרה ! ?

שאני קינופות דקביעי.

והרי סוכה על גבי סוכה דקביעא,

ואמר שמואל:

כהכשרה כך פסולה ! ?

אמרי:

התם דלמפסל סוכה - כהכשירה כך פסולה,^{קסה}

הכא דלשווי אוהלא - בציר מעשרה נמי הוי אוהלא.

אמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל:
הישן בכילה ערום -
מוציא ראשו חוץ לכילה וקורא קרית^{קסו} שמע.

מיתבי:

הישן בכילה ערום -

לא יוציא ראשו חוץ לכילה ויקרא קרית^{קסו} שמע ! ?

הכא במאי עסקינן ?

כשגבוהה עשרה.

הכי נמי מסתברא,

מדקתני סיפא:

הא למה זה דומה ?

לעומד בבית ערום,

שלא יוציא ראשו חוץ לחלון ויקרא קרית^{קסו} שמע;

יא. שמע מינה. °

ובית אף על גב דלא^{קסז} גבוה עשרה,

כיון דקביע - אוהלא הוא,

דלא גרע מקינופות.

לישנא אחרינא אמרי לה:

אמר רב יהודה אמר שמואל:

מותר לישן בכילת חתנים בסוכה,

לפי שאין לה גג,

אף על פי שגבוהה עשרה.

מיתבי:

הישן בכילה בסוכה -

לא יצא ידי חובתו ! ?

הכא במאי עסקינן ?

בשיש לה גג.

תא שמע:

נקליטין - שנים,

וקינופות - ארבעה;

פירס על גבי קינופות - פסולה,

על גבי נקליטין - כשרה,

ובלבד שלא יהו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה;^{קסח}

הא גבוהין מן המטה עשרה - פסולה,

אף על פי שאין לה גג ! ?

שאני נקליטין דקביעי.

רש"י

סוכה: כהכשרה כך פסולה. כל כמה דלא מקרייא עליונה סוכה לא מיפסלא תחתונה: הכא דלשווייה אוהלא. שלא ישן תחתיו אבל שאר הסוכה כשרה: בציר מעשרה נמי הוי אוהלא. היכא דקביעה: וקורא קרית^א שמע. דכיון דלאו אהל הוא לא אמרינן למקום שרובו שם ראשו נזרק וליתסר משום לא יראה בך ערות דבר אלא הרי הוא כמוציא ראשו חוץ לחלוקו: ה"ג ובית נמי אע"ג דלא גבוה עשרה כיון דקביע הוי אוהלא דלא גרע מקינופות. והך מלתא שמעתא באפי נפשה הוא דלא תימא בית ככילה דאי לא גבוה לישתרי להוציא ראשו חוץ לחלון: כילת חתנים. אינה כשאר כילה ואין עושין לה גג והיא סביבות המטה וגגה משופע כשל נקליטין:

רב נחמן. אב בית דין היה ונגיד ומצוה בבית ראש גולה ועושין על פיו: שלוחי מצוה אנן. להקביל פני ראש גולה דחייב אדם להקביל פני רבו ברגל ופטורין כדתנן לקמן (כה). שלוחי מצוה פטורין מן הסוכה: כילה. הפרוסה סביבות המטה: ואע"פ שיש לה גג. שאין גגה משופע כשל נקליטין אלא שזה כשל קינופות: והוא שאינה גבוהה עשרה. מן המטה דבציר מגובה עשרה לאו אוהלא הוא: הא לא קתני הכי. בברייתא דמפרש להו בגוה דהכי תנא נקליטין שנים כדפירשתי לעיל יוצאין באמצע המטה למראשותיה ולמרגלותיה: דקביעי. אבל כילה לא קביעה בחזקה כקינופות הלכך כי לא גבוהה עשרה לא חשיב: התם דלמפסל סוכה. קאתייה משום סוכה תחת